

Een zomerfabel

Frank Brokken is security manager bij het CIT. Met het instellen van deze functie probeert de RUG het 'security bewustzijn' bij de gebruikers van de universitaire ICT-voorzieningen te bevorderen. In zijn column houdt Frank ons op de hoogte van de stand van zaken met betrekking tot zijn missie.

Lang, lang geleden besloot de leeuw, in die tijd heerser over het dierenrijk, de vos aan te stellen als adviseur. Een goed besluit: hoewel de leeuw een machtig dier is, realiseerde hij zich dat er allerlei gespuis op de wereld rondliep dat het op zijn koninkrijk en zijn rijkdommen gemunt had.

Jarenlang leefden de dieren in voorspoed. Men was gelukkig, en kwam dagelijks om tien uur 's ochtends op het dorpsplein bijeen om gezamenlijk onder het genot van een kopje koffie de toestand van het koninkrijk te bespreken.

Helaas besloot koning leeuw op gegeven moment zijn rol als heerser van het rijk neer te leggen. Het hele land was bedroefd, want men voelde intuïtief aan dat het niet eenvoudig zou zijn een opvolger van het formaat van koning leeuw te vinden.

Kudde olifanten

Jaren gingen voorbij, en verschillend gearde troonopvolgers namen de plaats in van koning leeuw. Helaas waren deze opvolgers inderdaad niet altijd van het kaliber van de oude koning leeuw. Zo was de laatste opvolger van koning leeuw zelf geen leeuw, maar een olifant. En ach, u weet natuurlijk hoe dat gaat met olifanten, vooral wanneer deze zich in de buurt van porseleinkasten bevinden. Tja, dat gaat doorgaans toch minder goed.

Ook is een leeuw nou eenmaal een vleeseter, en een olifant een planteneter (en er is bovendien een natuurlijk antagonisme tussen leeuwen en olifanten), dus je kunt verwachten dat het enige tijd kost voordat zo'n olifant begrijpt hoe een dierenrijk moet worden geleid. Tenslotte is het leiden van een kudde olifanten toch echt iets heel anders dan het leiden van een koninkrijk. Maar het moet worden gezegd: onze olifant heeft gedurende de afgelopen jaren zeker ook zijn goede kanten laten zien.

Kamelen

Toch maakte hij ook een belangrijke vergissing. De vos, die sinds koning leeuw al adviseur was, was dat nog steeds. Maar ja... een vos is ook een

vleeseter, en bijgevolg was de relatie tussen de olifant en de vos ook niet altijd optimaal. Zeker, naar de adviezen van de vos werd met belangstelling geluisterd, maar het belang van de adviezen werd niet altijd gezien.

Zo werd de sleutel van een grote voorraadschuur op een kwade dag gekopieerd en ter hand gesteld aan een groep kamelen. Kamelen, zoals u ongetwijfeld weet, zijn in staat om zich over grote afstanden te verplaatsen, en vaak passeren ze daarbij grenzen van andere landen. Toen de vos hoorde dat de kamelen een kopie van de sleutel van de voorraadschuur hadden gekregen was hij verbijsterd: "Bent u dan niet bang dat de sleutel verloren gaat, of dat de sleutel in handen komt van de heersers van de vele landen waar de kamelen naartoe reizen?", en: "Stel nou eens dat zoiets gebeurt, dan kunnen die dieren in de andere landen toch zomaar bij onze voorraadschuur?".

Koning muis

Maar helaas, inmiddels had de olifant een hofnar aangesteld, een muis. Deze muis was maar wat trots dat hij hofnar van de koning was

geworden: "Wat stampen we lekker, he?" placht hij koning olifant toe te voegen wanneer ze over de brug liepen die de verbinding vormde tussen het paleis en de stad.

Deze hofnar bevond zich uiteraard vrijwel altijd in de directe omgeving van koning olifant en had bijgevolg een grote invloed op hem. De invloed van de muis op de olifant werd allengs groter. Muizen, het moet worden gezegd, kunnen zich verbazend snel aanpassen aan nieuwe situaties. Enig opportunisme kan hen daarbij niet worden ontzegd: een muis zal niet nalaten van de kaas op tafel te snoepen als de kat van huis is.

Je gelooft het niet, maar na een aantal jaren met toenemend succes het dierenrijk te hebben geleid, besloot onze olifant eveneens zijn functie neer te leggen. Wat nu? Er was zo snel geen nieuwe koning beschikbaar. De gorilla, de bizon en de grizzly, die beschikbaar leken te zijn, waren dat niet op stel en sprong. Het koninkrijk dreigde onbestuurbaar te worden wanneer de olifant zijn functie neer zou leggen terwijl er nog geen opvolger was. De olifant realiseerde zich dat, en stelde als laatste officiële daad de muis, de hofnar, aan als 'koning ad interim'.

Gebruikersvriendelijk

De muis glom! Wat prachtig! Wie had dat nou ooit kunnen denken? Hij, de muis, baas over het hele dierenrijk! Nou, hij zou er wel eens even voor zorgen dat de dieren blij zouden zijn met zijn - zij het korte - heerschappij. Kijk, die houding pleit natuurlijk voor de muis: hij had niets dan goed voor met zijn onderdanen. Het zou hen aan niets ontbreken. Iedereen moest alles kunnen doen met het grootste gemak van de wereld. Hij bedacht er zelfs een term voor: 'gebruikersvriendelijkheid'.

Wat een prachtige gedachte! Nu kon iedereen direct bij de voorraadschuur. Ach, eigenlijk was het toch ook helemaal niet nodig om al die moeite te nemen om de voorraadschuur tegen plunderen te beschermen. Bovendien hadden de kamelen de sleutel toch ook al? "Als we de kamelen nou ook eens het beheer over de voorraadschuur geven?", zo dacht de muis. "Niet doen!", waarschuwde de vos: "Die voorraadschuur bevat

al ons eten en gereedschap om ons eten veilig te stellen, de kamelen en hun vriendjes kunnen dan zo maar bij al dat kostbare eten."

Resultaat

De muis was echter onvermurwbaar. Niet alleen kregen de kamelen het beheer over de voorraadschuur, maar alle dieren die de voorraadschuur bewaakten, werden ontslagen. De muis noemde dat 'gebruikersvriendelijkheid'. Maar eigenlijk kon de muis niet goed aangeven waarom hij zo onverstandig omging met de voor het dierenrijk zo belangrijke voorraadschuur. De vos, die al veel eerder had gewaarschuwd tegen het aan de kamelen ter beschikking stellen van de sleutel van de voorraadschuur, werd niet gehoord. Ook werden waarschuwingen die uit andere delen van het koninkrijk weerklonken door de muis genegeerd.

Het resultaat laat zich raden: toen de nieuwe koning aantrad vond hij een geplunderde voorraadschuur. De muis nam ontslag als hofnar. Hij kon dat doen. De beloning die hij van de kamelen had gekregen voor het beheer over de voorraadschuur bood voldoende compensatie: voor de rest van zijn leven 'all he could eat'.

Binnenkort zullen login- en password-gegevens van medewerkers en studenten aan Google ter hand worden gesteld. Afzonderlijke login- en wachtwoorden voor gebruik bij Google zijn, naar verluid, niet 'gebruikersvriendelijk'.

Frank de La Fontaine
Fabuleus Security Manager